

ved alle de forslag, der kommer. Derfor vil vi kigge meget nøje på, hvad intentionerne i forslaget her er, og hvordan det i praksis vil udmønte sig, når det gælder om at kunne få besøg – om der er nogle reelle lempelser. I de tilfælde, hvor der er lempelser, er det klart, og det ved ministeren selvfølgelig også godt, at vi meget gerne vil være med til at hjælpe og vil stemme for sådanne forslag og initiativer. Men viser det sig, at det samlede regnskab set fra vores side bliver, at forslaget er med til at lukke Danmark yderligere og fratage forfulgte mennesker mulighed for at få beskyttelse eller fratage etniske minoriteter mulighed for at få besøg, vil vi stemme nej.

Et andet problem, som ministeren godt er klar over, og som også vil give en skævvridning, er det, jeg spurgte Socialdemokraternes ordfører om, nemlig princippet om lighed for loven. Ministeren ved godt, at de etniske minoriteter i Danmark er en fattig gruppe og en socialt dårligt stillet gruppe, bl.a. i kraft af den høje arbejdsløshed. Det er klart, at et forslag, hvorefter der kræves økonomisk sikkerhedsstillelse, vil gøre, at den del af befolkningen, der allerede i dag er socialt dårligt stillet, vil få at se, at naboen kan få besøg af en studerende, som vedkommende har mødt på en rejse, mens de ikke kan få besøg fra en del af deres familie, som de måske ikke har set i årevis.

Alle de ting vil vi prøve at gå nærmere ind i under udvalgsarbejdet, og vi vil tage stilling til forslaget, når en række af de spørgsmål er blevet besvaret.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne forholde mig til lovforslaget.

Det har allerede været diskuteret meget i debatten i dag, om forslaget er en lempelse eller en stramning, men fakta er i hvert fald, at hidtil har visumpolitikken været overordentlig stram. Det har været meget, meget svært for herboende borgere med udenlandske rødder at få deres familie hertil, selv i meget vigtige familieanliggender.

Kl. 10.45

Jeg læser lovforslaget sådan, at her er der tale om en lempelse. Her vil der være tale om, at herboende borgere, som har familie i udlandet, lettere vil kunne få familie på besøg i landet.

Den kioskmand, som jeg køber min daglige avis hos i Århus, kan få sin gamle mor, sin gifte

bror til Danmark, men han kan ikke få sin ugifte søster til Danmark. Han ville meget, meget gerne kunne betale en eller anden form for kaution, for han er helt sikker på, at hun tager hjem igen. Men han kan simpelt hen ikke få visum til hende.

Hvis det her forslag betyder, at han ved at stille en kaution også kan få hende til Danmark i vigtige familieanliggender, så synes jeg, det er et fremskridt. Det må jeg sige.

Vi vil være så positive over for det her forslag, at vi siger, at der er nogle lempelser, som vi mener er meget påkrævede, og vi mener også, at der er nogle, der vil have meget gavn af disse lempelser. Men der vil til gengæld også være nogle personer, som vil blive ramt. Derfor vil vi gå positivt ind i debatten om forslaget, men der er nogle grupper, som vi bliver nødt til at nævne, som vi mener ikke får glæde af det her lovforslag.

Det er selvfølgelig mennesker, som kommer til landet og søger asyl, og som får opholdstilladelse. Deres flygtningestatus gør, at de jo har krav på beskyttelse ifølge konventionerne, og deres sikkerhedsstiller skal selvfølgelig ikke efterfølgende betale 50.000 kr., fordi vedkommende har fået fuldstændig lovligt ophold i landet. Det må være en ting, der må fremgå klart af loven.

Vi mener også, at der må være en opregning af tilfælde, hvor der aldrig kan stilles økonomisk sikkerhedsstillelse, nemlig i forbindelse med ægtefæller og mindreårige børn og forældre, og vi har også nogle problemer med dem, der er dårligt stillede, som f.eks. er på starthjælp, som den socialdemokratiske ordfører allerede har nævnt.

Vi har også problemer med, at man ikke kan få forlænget sit visum yderligere 3 måneder ud over de første 3 måneder. De nye familiesammenføringsregler umuliggør jo simpelt hen familieliv for mange familier. For dem er den eneste adgang til familieliv at de har et visum, og den mulighed bør vi ikke begrænse yderligere. Det mener vi faktisk er et kraftigt tilbageskridt.

De stramninger, der er, og som har at gøre med den åbenbart grundløs haster-procedure, har vi absolut ikke nogen problemer med. Med hensyn til udvisningsmulighederne for lovovertrædelser af bestemte slags kan vi kun sige, at udvisningsdomme jo altid kan afsiges, men de kan også appelleres i retssystemet, og der er adskillige tilfælde – jeg bliver nødt til at sige adskillige til fru Birthe Rønn Hornbech, for der er